

**[Øllgaard.]**

Erstatningssager, som man er i Gang med, ønsker Udvalget at udtale, at man er af den Opfattelse, at en saadan Revision altid bør baseres paa en virkelig Undersøgelse, hvortil som oftest vil høre en Besigtigelse, saa at de trufne Afgørelser er sagligt bedst muligt underbygget og med skønsomt Hensyntagen til de paagældende saavel som til Statens Interesser.

Endvidere ønsker Udvalget at udtale angaaende den Prisansættelse, der finder Sted ved Tilbagekøbet — jfr. § 8, Stk. 1 —, at der bør tages skyldigt Hensyn saavel til den i sin Tid betalte Afstaaelsespris som til den Stand, Ejendommen ved Tilbagekøbet befinder sig i, og Udvalget forudsætter, at der ved disse Forholds Afvikling udvises en rimelig Hensynsfuldhed netop med Henblik paa de særlige Forhold, der kan gøre sig gældende for tilbagekøbsberettigede, som paa Grund af Slægtskab og lignende kunde ønske at købe deres gamle Hjem tilbage igen, og det har Ministeren erklæret sig enig i. Den samme Hovedbetragtning er Udvalget enig med Ministeren i at anlægge over for de i § 5, Stk. 4, nævnte „foreliggende Omstændigheder“, og her vil jeg gerne have den højtærede Formands Tilladelse til at citere et ganske kort Afsnit af Afviklingsudvalgets Betænkning. Udvalget skriver:

„Man mener dog, at en tidligere Ejer, hvis Tilbagekøbsret saaledes bliver tilsidesat, bør have en Ret til subsidiært at gøre sin Tilbagekøbsret gældende, hvis han ikke tillige har Tilbagekøbsret til en anden af Kommissionen nyoprettet Ejendom; endvidere mener man, at det vilde være rimeligt, om man ved Lovens Administration fortrinsvis vil give tidligere Ejere, der ikke kan benytte deres Tilbagekøbsret, f. Eks. fordi den er bortfaldet ved Statens Bestemmelse, Lejlighed til inden for samme Omraade at købe en anden Ejendom, hvor ikke Trediemands Ret er til Hinder herfor.“

Dér, hvor det altsaa ikke generer nogen, vil man tilraade, at der gaas frem saaledes som her angivet.

Udvalget har ogsaa drøftet det Spørgsmaal, om der ikke for de tilbagekøbsberettigede kunde laves en Ordning, hvorefter de fik Adgang til at bytte med nykøbte Ejendomme, men det har man ikke ment kunde gennemføres.

Endelig har Ministeren over for Udvalget udtalt, at der angaaende Tilbagekøbs- og Forkøbsret med Hensyn til Løsere maa gælde væsentlig de samme Betragtning-

ger, som er anført med Hensyn til fast Ejendom.

Jeg tror, jeg kan udtrykke den Hovedbetragtning, som Ministeren og Udvalget er enige om, saaledes, at disse Forhold maa ikke misbruges til at klippe Statskassen, men der maa paa den anden Side heller ikke paa noget Punkt gøres Uret mod de enkelte, der ufrivilligt er blevet impliceret i disse Forhold, og i denne Hovedbetragtning maa og bør der ligge et Direktiv for den kommende Administration.

Foruden at bekræfte selve Forkøbsretten tilsigter Ændringsforslag Nr. 1 til § 10 at klargøre nogle Spørgsmaal, som vil kunne opstaa i Forbindelse med Forkøbsretten, hvor en saadan er kontraktmæssigt aftalt.

Ændringsforslag Nr. 2 tager Sigte paa at sætte Finansministeren i Stand til, hvor Forholdene gør det ønskeligt og rimeligt, f. Eks. hvis der bliver Tale om Tilbygning til eller Ombygning af disse Ejendomme, at lade Statslaanen rykke for andre Laan.

Udvalget indstiller altsaa enstemmigt Lovforslaget til Vedtagelse med de af Udvalget stillede og af Indenrigsministeren tiltraadte Ændringsforslag, hvilken Indstilling jeg paa det samlede Udvalgs Vegne skal anbefale.

Der er her efter min Mening skabt et lovmæssigt Grundlag for en forstaaende Afvikling af disse Forhold, og jeg tror, at Udvalget er enig heri. Jeg henstiller, at dette nu sker, og at det sker hurtigst muligt.

**Hækkerup:** Jeg kan, for saa vidt angaar de stillede Ændringsforslag og det i Betænkningen anførte, henholde mig til den ærede Ordførers udførlige Redegørelse, men skal blot understrege det i Betænkningen om Revisionen af afsluttede Erstatningssager anførte. Jeg tror, det er berettiget at sige, at de Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget dels fra Administrationen, dels fra de Deputationer, Udvalget har modtaget, har vist, at der i hvert Fald i første Omgang er udbetalt meget rigelige Erstatninger til de tidligere Ejere. Jeg tror derfor, at man med Rette kan sige, at disse Ejere har maattet være forberedt paa en Revision af Erstatningsbetalingerne. Jeg kan meget vel se, at der er forbundet alvorlige Ulemper for de paagældende tidligere Ejere med, at de nu eventuelt skal tilbagebetale en Del af Erstatningen, men fremhæver paa den anden Side, at der maa tages Hensyn til Statskassens Interesser.

Det vilde, forekommer det mig, være et afgørende Argument for Lovforslagets § 7,